

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **CET 21 spol. s r.o.**, Praha 5, Kříženeckého nám. 1078/5, proti žalovanému: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, Praha 2, Škrétova 44/6, o přezkum rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 3.2.2015 č.j. RRTV/622/2015-LOJ, t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (dále „RRTV“) ze dne 3.2.2015 č.j. RRTV/622/2015-LOJ (dále „rozhodnutí RRTV“) a vrácení věci žalované RRTV, popř. upuštění od uložení pokuty nebo jejího snížení, bude-li uložena pokuta shledána zjevně nepřiměřenou. Rozhodnutím RRTV byla žalobci uložena podle ust. 60 odst.3 písm. d) zákona č.231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o vysílání“) pokuta ve výši 300 000,- Kč za porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání odvysíláním pořadu Expozitura (4), podtitul Sedmý den (dále „Pořad“), a to konkrétních scén popsanych v rozhodnutí RRTV včetně časového průběhu a popisu jejich odvysílání, k němuž došlo dne 20.6.2014 od 20.20 hod. na programu Nova. Podle RRTV tím žalobce porušil povinnost nezařazovat v době od 6.00 hod. do 22.00 hod. pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých.

Žaloba nejprve připomíná, že premiéru Pořadu odvysílal žalobce již dne 28.9.2011. V této souvislosti mu RRTV vytkla deset odvysílaných scén a uložila mu dne 9.5.2012 pokutu ve výši 300 000,-Kč rozhodnutím č.j. LOJ/1827/2012. V rozhodnutí vycházela RRTV z posudku PhDr. Adama Suchého ze dne 19.1.2012 (dále „Posudek“). Žalobce uvádí, že na základě předchozího rozhodnutí upravil Pořad, resp. osm z deseti vytýkaných scén podstatně tak, aby vyhověl výtkám RRTV. Žalobce považuje rozhodnutí za nezákonné a své námitky soustředil do sedmi žalobních bodů:

Zaprvé rozhodnutí RRTV považuje za nezákonné pro nesprávný právní závěr RRTV ohledně hodnocení Pořadu s tím, že RRTV nesprávně kvalifikovala odvysílání Pořadu jako správný delikt. Přestože jsou v Pořadu scény obsahující násilí, nevyznívá tak, že by byl způsobit psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Jestliže rozhodnutí RRTV vytýká deset scén v Pořadu, žalobce namítá, že oproti předchozímu odvysílání Pořadu vynechal část scén, upozorňuje na jejich krátkost (např. scéna bičování trvá sotva dvě vteřiny) a na to, že scény byly rozostřeny (rozmlženy), což má slabší potenciální účinek na dětské diváky. Vyjadřuje přesvědčení, že úpravy Pořadu byly podstatné a změnilly vyznění jednotlivých vytýkaných scén i celkové vyznění Pořadu. RRTV podle žalobce zveličuje drastičnost Pořadu a trestá ho již za pouhé téma Pořadu, když zdůrazňuje, že samotné téma Pořadu, který je únos žen a jejich sadistické mučení končící smrtí je závadné a ohrožující dítě. Žalobce takové hodnocení považuje za absurdní a táže se (i když si uvědomuje, že jde o odlišné kategorie pořadů), jaké by v takovém případě bylo posouzení tématu dokumentů o holocaustu a reálných zločinů druhé světové války. Podle žalobce je vyloučeno, aby k porušení zákona o vysílání došlo pouhým tématem jakéhokoli pořadu.

Zadruhé rozhodnutí RRTV je podle žalobce nezákonné v důsledku použití Posudku. RRTV nebyla podle něho oprávněná použít Posudek, který byl vypracován pro předchozí řízení, v řízení o této žalobě. Posudek se vztahuje na Pořad před jeho podstatnými úpravami a byl vypracován v jiném správním řízení. Proto nemůže být pro rozhodnutí v této věci relevantní. Pokud měla žalovaná RRTV potřebu vycházet z názoru znalce, byla podle žalobce povinna zadat vypracování nového znaleckého posudku.

Zatřetí rozhodnutí RRTV je podle žalobce nezákonné v důsledku nesrozumitelnosti výroku a odůvodnění. Žalobce namítá, že zatímco žalovaná RRTV ve výroku rozhodnutí uvádí, že by byl ohrožen „psychický“ vývoj dětí a mládeže, v odůvodnění zmiňuje i definici „mravního“ vývoje.

Začtvrté rozhodnutí RRTV je podle žalobce nezákonné z důvodu, že žalovaná RRTV nezhodnotila dostatečně zákonná kritéria a nepřihlédla k okolnostem, které mají vliv na závažnost a míru zavinění.

Zapáté žalovaná RRTV podle žalobce nepřihlédla při určování výše pokuty k tomu, že většina závadných scén se odehrála po 21. hodině a že zde existovala možnost regulace sledování Pořadu ze strany rodičů. Žalobce odkazuje v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 8 As 79/2010, podle něhož čas odvysílání pořadu může hrát roli při posouzení materiální stránky deliktu.

Zašesté žalobce namítá, že žalovaná RRTV nezohlednila při určování výše pokuty ani charakter Pořadu, který nebyl určen primárně dětským divákům ani mladistvým, ale dospělým divákům.

Zasedmé žalovaná RRTV podle žalobce nezohlednila při úvaze o výši pokuty a hodnocení míry zavinění skutečnost, že žalobce výrazně upravil obsah Pořadu a některé, podle žalované závažné scény zcela vystříhl, případně rozostřil tak, že účinek byl výrazně zeslaben.

RRTV uvedla, že podrobně zkoumala rozdíly mezi předchozí verzí Pořadu a nyní projednávaným Pořadem. Dospěla k závěru, že učiněná opatření ze strany žalobce byla nedostačující.

Při jednání před soudem, v němž oba účastníci setrvali na svých dosavadních procesních pozicích vymezených v žalobě a vyjádření k žalobě, byly k důkazu promítnuty vytýkané scény Pořadu. Účastníci se již k provedenému důkazu nad rámec toho, co již dříve uvedli, nevyjádřili. Soud nevyhověl návrhu žalobce na promítnutí týchž scén z varianty Pořadu odvysílaného již v roce 2011, za něž RRTV udělila žalobci pokutu v následujícím roce, a to pro jejich nadbytečnost. Soud má za to, že předmětem dokazování v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí RRTV je vhodnost či závadnost aktuálně ztvárněných vytýkaných scén, nikoli jejich podoba před jejich přepracováním.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí RRTV v mezích uplatněných žalobních bodů vymezujících důvody, pro něž žalobce pokládá rozhodnutí za nezákonné. Žalobu neshledal důvodnou. Žalovaná RRTV vyšla ze spolehlivě a dostatečně zjištěného skutkového stavu, který podrobila důkaznímu řízení, postupovala v mezích přípustného správního uvážení a právně nepochybila. Soud odkazuje na důvody skutkového a právního posouzení věci, jak byly podrobně vyloženy v napadeném rozhodnutí RRTV, s tím, že k nim nemá námitek, které by mohly být důvodem pro jeho zrušení.

Podle čl. 27 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2010/13/EU, o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (dále „*evropská směrnice o audiovizuálních mediálních službách*“), členské státy v rámci ochrany nezletilých v televizním vysílání přijmou vhodná opatření, aby vysílání subjektů televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, neobsahovalo pořady, které by mohly vážně poškodit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob, zejména takové pořady, které obsahují pornografické scény nebo bezdůvodné násilí.

Zmíněná ochrana před takovými dopady televizního vysílání na děti a nezletilé byla promítnuta v českém zákonodárství tak, že provozovateli vysílání byla stanovena povinnost nezařazovat v době od 6.00 do 22.00 hod. pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých (§ 32 odst. 1 písm. g/ zákona o vysílání).

Podle ust. § 60 odst. 3 písm. d) zákona o vysílání uloží RRTV provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání pokutu od 20 000,- Kč do 10 000 000,- Kč, pokud provozovatel zařazuje do vysílání od 6.00 hodin do 22.00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých.

Podle ust. § 61 odst. 2 zákona o vysílání přihlíží RRTV při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy. Podle ust. § 61 odst. 3 zákona o vysílání RRTV stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, k výši případného finančního prospěchu, a ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení o správním deliktu.

Nejsou-li důvody pro zrušení správního rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, avšak trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, může soud podle ust. § 78

odst.2 s.ř.s. od něj upustit nebo jej snížit v mezích dovolených zákonem, navrhl-li takový postup žalobce v žalobě a lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán a který soud případně doplnil vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech.

Z Úmluvy o právech dítěte plyne závazek států, jež jsou smluvními stranami, aby zajistily dítěti takovou ochranu a péči, jaká je nezbytná pro jeho blaho (čl.3 bod 2.), jakož i právo dítěte na svobodu projevu zahrnující mimo jiné i svobodu přijímat informace s omezením, které je stanoveno zákonem a které je nutné k ochraně – opět mimo jiné – morálky (čl.13 bod 2. písm. b/). Státy, uznávající důležitou funkci hromadných sdělovacích prostředků, zejména takových, které jsou zaměřeny na rozvoj sociálního, duchovního a mravního blaha dítěte a také jeho tělesného a duševního zdraví, mají úkol povzbuzovat – mimo jiné – tvorbu odpovídajících zásad ochrany dítěte před informacemi a materiály škodlivými pro jeho blaho (čl.17 písm. e/).

K *první a druhému žalobnímu bodu*: Soud se ztotožnil se skutkovým i právním hodnocením Pořadu a posouzením skutkové podstaty správního deliktu tak, jak je učinila RRTV. Z provedeného důkazu, tedy z promítnutí scén Pořadu, které byly předmětem výtky ze strany žalované RRTV, zjistil, že bez ohledu na to, jak byly tyto scény pojety v původním, premiérovém odvysílání Pořadu, za něž již byl žalobce sankcionován, vyznačují se hrubostí, intenzitou násilí a děsivostí v takové míře, která naplňuje možnost ohrožení psychického i mravního vývoje dětí a mladistvých, byly-li vysílány v denní době, v níž to zákon o vysílání zakazuje, a to navíc v plném souladu s evropskou směrnicí o audiovizuálních mediálních službách. Je zcela věcí zákonodárce, odkdy dokdy takový zákaz stanoví a vymezí, a lze samozřejmě tušit, proč tomu bylo právě v uvedené denní dobu, neboť v opačném časovém pořadí od 22.00 do 6.00 hod. se u dětí a mladistvých předpokládá běžných osm hodin spánku.

Vyžádání posudku by přesouvalo výklad obsahového naplnění pojmu mravnosti, resp. možnosti ohrožení mravního vývoje dětí a mladistvých na znalce, jimž ale taková role v přezkumném soudním řízení správním, ale v předcházejícím řízení před správním orgánem nepřísluší. Hodnocení mravnosti nebo ohrožení mravního vývoje je přitom ze své podstaty hodnocením hodnotovým, byť subjektivním, pokud jde o jeho zasazení do určitého kulturního prostředí a doby, které uvedeným pojmům přiřazují konkrétní význam, nikoli hodnocením skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, tedy poznatků znalce z oblasti speciální odbornosti. Soud setrvává na judikovaném právním závěru, že znalecké posudky v otázkách morálky nemohou být rozhodující, protože soulad s morálními pravidly je výlučně otázkou právní, kterou je oprávněn zaujmout ve správním řízení samostatně příslušný správní orgán, v soudním řízení pak soud, jak dovedl už i předválečný Nejvyšší správní soud (in Vážný Rc 10 521), Ústavní soud (sp.zn. IV.ÚS 606/03) a současný Nejvyšší správní soud, který pod pořadovým čís. 1466/2008 Sb. NSS judikoval, že *výklad pojmu mravnosti nemůže být předmětem znaleckého posudku, ale je to naopak správní orgán a posléze soud, který mu přiřazuje konkrétní význam a obsah*. RRTV ve svém vyjádření k žalobě ze dne 10.6.2015 č.j. RRTV/1923/2015-LOJ proto správně připomíná, že *není povinována k zadávání jakýchkoliv odborných posudků*.

Jestliže tedy RRTV posoudila a právně zhodnotila mravní stránku toho, jak na ni zapůsobily vytknuté scény Pořadu, jestliže v důsledku tohoto zhodnocení našla řešení v podobě uložení sankce a jestliže pro tyto své závěry použila nebo interpretovala názor již dříve vyřčený někým jiným, není to pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí RRTV při tomto přezkumu zásadně rozhodující. Vzhledem k tomu, že RRTV převzala za své určité

mravní hodnocení, které již bylo dříve vyjádřeno, soud je považuje za vyjádření její. Koneckonců na každého mohou působit autority, které se prostě k problému vyjádřily dříve. Pro správnost úvahy žalovaného správního úřadu proto nehrála a nemůže hrát roli skutečnost, že si obdobný posudek, jak se stalo v dřívějším správním řízení, nevyžádal.

Je zřejmé, že subjektivní vnímání posuzovaného pořadu různými dětmi či mladistvými může být odlišné s ohledem na jejich individuální vývoj, vyspělost, věk nebo rodinné prostředí. K naplnění skutkové podstaty uvedeného správního deliktu podle zákona o vysílání však zcela postačí, jestliže je zde dána pouhá možnost ohrozit určitým pořadem mravní vývoj dětí a mladistvých, a navíc i tehdy, kdy taková možnost není principiálně vyloučena být jen u určité části mladé populace, aniž by bylo nutné prověřovat případy přímého negativního dopadu na konkrétní dětské nebo mladistvé jedince.

Posouzení možnosti ohrožení mravního vývoje dětí a mladistvých a jeho právní kvalifikaci zákonodárce svěřil uvážení správního orgánu, který dohlíží na dodržování právních předpisů v oblasti televizního vysílání a má pravomoc ukládat sankce při porušení ustanovení zákona o vysílání za správní delikty, jejichž skutkovou podstatu zákon o vysílání výslovně předvídá. Žalovaná RRTV v přezkoumávané věci nepřekročila meze správního uvážení stanovené zákonem ani je nezneužila, když se řídila zmíněnými již judikovanými právními názory, a přesvědčivě zdůvodnila i úvahu vedoucí k rozhodnutí o výši pokuty, uložené při samotné dolní hranici zákonného rozmezí.

Výtku žalobce stručně formulovanou ve *třetím žalobním bodě*, podle něhož je rozhodnutí nesrozumitelné ve výroku a odůvodnění, soud pokládá za značně nekonkrétní a nedostatečně zdůvodněnou a za příliš formalistickou s ohledem na samozřejmou spojitost a ve své podstatě neoddelitelnost psychického, resp. duševního a zároveň „mravního“ vývoje u dětí a mladistvých, a tím i jeho ohrožení. V neposlední řadě *míra precizace žalobních bodů*, kterou nelze zaměňovat s jejich rozsáhlostí, *do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010 č.j. 4 As 3/2008- 78). Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu také správní soud přistoupí a posoudí jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8.3.2011 č. j. 7 Azs 73/2009-84).

Za nedůvodný má soud i výtku uvedenou ve *čtvrtém žalobním bodě*, že žalovaná RRTV nezhodnotila dostatečně zákonná kritéria a nepřihlédla k okolnostem, které mají vliv na závažnost a míru zavinění. S ohledem na přílišnou stručnost žalobního bodu se soud zde omezí na konstatování, že zhodnocení kritérií stanovených v § 61 odst. 2 a 3 zákona o vysílání, jak je učinila RRTV v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 18-21, považuje za dostatečné a přesvědčivé. RRTV se vypořádala se všemi zákonnými kritérii v dostatečné míře, v dostatečné proto, aby mohla rozhodnout a posoudit skutkovou stránku a právně ji správně uzavřít, jak se i stalo.

Důvodným neshledal soud ani *pátý žalobní bod*, podle něhož RRTV nepřihlédla při určování výše pokuty k tomu, že většina závadných scén se odehrála po 21.00 hod. a že zde existovala možnost regulace sledování Pořadu ze strany rodičů. Dovolání se na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 8 As 79/2010, podle něhož *čas vysílání pořadu může hrát roli při posouzení materiální stránky deliktu*, není v tomto případě namístě. Nelze totiž opomenout skutečnost, že uvedený závěr nebude mít místo tehdy, kdy sporné záběry a scény jsou uvedeny v takové intenzitě realističnosti a děsivosti a v takovém počtu, že ani

odvysílání Pořadu krátce před 22.00 hodinou nemůže snížit nebezpečnost předmětného jednání.

Právě o takovou situaci šlo v předmětném Pořadu. Je vůlí zákonodárce, jak vymezil čas, pokud jde o ochranu dětí a mladistvých před vysíláním určitých Pořadů, které by mohly ohrozit jejich fyzický, psychický nebo mravní vývoj. Pokud jde o to, zda se zhlédnutí, resp. promítnutí vytýkaných scén blíží nebo k hranici 22.00 hod., pak v tomto případě nelze považovat za polehčující nebo relevantní to, že byly odvysílány ve velké míře v čase blížícím se 22.00 hod., protože tato otázka je značně relativní, kdy naopak odvysílání pořadu, který vykazuje závadnost scén, v době, kdy se děti a mladiství ukládají ke spánku, může být mnohdy pro dětskou duši razantnějším zásahem s nežádoucím dopadem, než kdyby takový pořad byl vysílán v průběhu dne. V tomto případě a v tomto úhlu pohledu zde vytýkaných scén nehraje čas jejich odvysílání, tedy čas blížící se 22.00 hod., významnou roli.

Ani *šestý a sedmý žalobní bod* neshledal soud důvodným, pokud zde žalobce namítá, že RRTV nezohlednila při určování výše pokuty ani charakter Pořadu, který nebyl určen primárně dětským divákům ani mladistvým, ale dospělým divákům, a že nezohlednila při úvaze o výši pokuty a hodnocení míry zavinění skutečnost, že žalobce výrazně upravil obsah Pořadu a některé, podle žalované RRTV závažné scény zcela vystříhl, případně rozostřil tak, že účinek byl výrazně zeslaben.

Pokud jde o výši pokuty byla uložena ve výši 3 % horní hranice stanoveného zákonného rozpětí příslušné sankce. Pohybuje se tedy na samotné dolní hranici možné správní úvahy stanoveného rozpětí, takže z tohoto pohledu soud nedospěl k závěru, že by byla nepřiměřená. Soud proto neakceptoval návrh žalobce na snížení pokuty nebo upuštění od ní, učiněný in eventum, když výši uložené pokuty v rámci daného zákonného rozpětí považuje spíše za symbolickou.

Jestliže žalobce namítá, že došlo v Pořadu, resp. v této repríze Pořadu, k vystřížení některých scén nebo k jejich rozostření, tak to lze vnímat jako pozitivní počín, který nicméně nemohl ovlivnit zásadně posouzení Pořadu, který byl předmětem přezkumu, tak, jak bylo učiněno. Tím nebyla podoba Pořadu předchozího. Soud hodnotil výlučně působení tohoto Pořadu na případné dětské nebo mladistvé diváky, a právě proto neshledal důvodným návrh žalobce na promítnutí předchozí verze vysílání Pořadu k důkazu.

K výtce, že Pořad nebyl primárně určen dětským divákům, je nutné zdůraznit, že správní orgány ani soud nevytýkají žalobci, že vůbec odvysílal takovýto Pořad o daném tématu jako takový, nýbrž to, v jakých denních hodinách tak učinil, protože se jednalo o vysílání v době, jež je vůlí zákonodárce, kterou soud musí respektovat, vymezena zvýšené ochraně dětí a mladistvých před nepříznivými účinky pořadů, jež děti a mladiství nejsou s to s ohledem na stupeň své zralosti a nedospělosti reálně zhodnotit a posoudit bez případné psychické újmy či traumatu, neboli – jak výstižně zdůraznilo rozhodnutí RRTV na str. 10 – uvedené scény vyvolávají *hluboce tísnivé pocity, kdy dětský divák není připraven se s takovými pocity adekvátně vyrovnat*.

Soud se tak ztotožňuje s hodnocením, jež vyjádřila RRTV v napadeném rozhodnutí, která přestože ocenila snahu žalobce o snížení nebezpečnosti pořadu, zároveň připomněla, že *zde stále zůstává samotné téma celého příběhu, jímž je únos žen a jejich sadistické mučení, končící smrtí, a že provozovatelem přijaté kroky ke zmírnění dopadu pořadu na (případné dětské) diváky vzhledem k tíživému tématu předmětného dílu nelze považovat za dostačující*

(str. 7 rozhodnutí RRTV). Jinými slovy, není důvodná námitka žalobce, že *samotné téma Pořadu, kterým je podle žalované „únos žen a jejich sadistické mučení, končící smrtí“* je závadné všeobecně, neboť rozhodnutí RRTV zcela jasně a přesvědčivě zdůraznilo tuto „závadnost“ výlučně ve vztahu k dětským divákům, resp. dětem a mladistvým a výlučně ve vztahu k denní době od 6.00 do 22.00 hod. Závazek k ochraně dětí a mladistvých tak, jak vyplývá z Úmluvy o právech dítěte a evropské směrnice o audiovizuálních mediálních službách a jak byl promítnut do českého zákonodárství, resp. do zákona o vysílání (§ 32 odst.1 písm. g/), je nezbytné považovat za stěžejní kritérium hodnocení závadnosti nebo nezávadnosti jakéhokoli vysílaného pořadu. Ochrana takto poskytovaná ustanoveními zmíněných právních předpisů je – jak zdůraznilo i rozhodnutí uveřejněné pod č. 858/2006 Sb. NSS – zaměřena na vymezenou skupinu diváků (dětí a mladistvých) především s ohledem na jejich věk, který nedává vždy záruku, že se dítě či mladistvý vypořádá s obsahem pořadu shodně, jako když tento pořad vnímá dospělý divák.

Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst.7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl procesně úspěšný, a proto mu náhrada nákladů požadovaná ve výši zaplaceného soudního poplatku nenáleží. Žalovaná RRTV sice měla ve věci procesní úspěch, avšak uvedla, že jí náklady nevznikly, a tak o jejich náhradu nežádá.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. června 2015

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu